

Betænkning, jeg har været med til at underskrive, fordi jeg har det Haab, at den mere ordnede Tilstand, hvori Folkehøjskolerne nu føres ind, og — jeg vil tilføje, — det bedre Tilsyn, man kan vente vil blive Følgen af dette Lovforslag, vil medvirke og betydelig medvirke til, at Folkehøjskolerne kunne komme til i et altid stigende Maal bedre og bedre at gøre den store Gerning, som de efter min Mening have at udrette i vort Folk. Men paa den anden Side maa jeg beklage, at den Smødefommen, der fra mine Meningsfællers Side er vist i denne Sag, ikke har mødt en tilsvarende, tilstrækkelig Smødefommen fra den anden Side overfor Lovforslaget om Universitetets Forhold og overfor Lovforslaget om Lønningerne ved de lærde Skoler. Selvfølgelig erkender jeg, at det er et Fremstridt, der ved disse vil ske, et Fremstridt, jeg, som jeg maaste ved en anden Lejlighed kommer til at udtale mig om, særlig paastrøner for de lærde Skolers Vedkommende, men paa den anden Side maa jeg sige, at for Universitetets Vedkommende er Fremstridtet saa lille, at det kun er med megen Beslagelse, at jeg har set, at man har maattet blive staaende derved. Smidlertid kan jeg efter min Stilling til denne Sag ikke andet end stemme for det foreliggende Lovforslag, om jeg end gør det med Beslagelse over, at de Forhandlinger, der have fundet Sted om denne Sag, ikke have ført til et bedre Resultat særlig for Universitetets Vedkommende.

J. Bedersen: Jeg skal blot tillade mig et Par korte Bemærkninger til det ærede Medlem for 7de Kreds (Madjen-Wygdal). Det ærede Medlem frugtede, at denne Lov skal føre til en Tilbagegang for Folkehøjskolerne i Sammenligning med Landbrugs-skolerne, og at de sidste skulde erobre Ungdommen fra de førstnævnte. Denne Frygt kan jeg, som jeg tidligere har nævnt, ikke dele. Jeg tror heller ikke, at denne Lov vil gøre noget enten til eller fra i den Retning. Selv om man, som det tidligere var paa-tænkt, havde holdt Folkehøjskolerne og Landbrugs-skolerne saa vidt ude fra hinanden, at man havde givet en Lov for hver især, vilde man dog have indrømmet Plads for den Mulighed, at en og samme Skole kunde have baade Højskole- og Landbrugsundervisning, og saa Understøttelse til Elever i begge Afdelinger. Naar det er Tilfældet, og det har man ikke hidtil villet gaa fra, strøner jeg ikke, at der i den Form, som nu er valgt, ligger nogen væsentlig Afvigelse fra det tidligere. Derjom Tidsaanden i det hele gaar i den Retning, at Landbrugssto-

lerne gaa frem paa Folkehøjskolerne's Beføstning, vil man ikke være i Stand til at forhindre det ved Lov, naar man da vil dele Understøttelsen retfærdig imellem Skolerne. Jeg kender saa meget til Folkehøjskolerne, at jeg stoler paa deres Livskraft. — Det ærede Medlems Regnemaade overraster mig noget. Det ærede Medlem regnede ud, at en Gang havde Højskolerne og Eleverne ved dem et samlet Tilbud af 155,000 Kr., og dette høje Ting har tidligere ikke været uvilligt til at bevilge 120,000 Kr. til Landbrugs-skolerne, altsaa tilsammen 275,000 Kr. Ved dette Lovforslag vil man bevilge 300,000 Kr., saa at det altsaa var en Fremgang af 25,000 Kr. for Højskolerne's Vedkommende. Den Regnemaade forstaar jeg ikke. Jeg mener, at naar der skal være Tale om Fremgang, maa man gaa ud fra, hvad der foreligger, det, som er givet, det, man har for Tiden, og sammenligne det med, hvad man vil opnaa; derved faar man Fremgangen. Det er ganske rigtigt, at Landstinget tidligere har vist sig ikke uvilligt til at give 60,000 Kr. til Landbrugs-skolerne og 60,000 Kr. til Eleverne i disse, men det er ikke mig bekendt, at der nogen Sinde har været Stemmning i hele Rigsdagen for at gennemføre en saadan Lov, med mindre man samtidig fik en lignende Lovmæssig Ordning vedtagen for Folkehøjskolerne. Jeg har i alt Fald tidligere stillet mig paa det Standpunkt, og jeg tror ogsaa, at det andet Ting har gjort det; man har ikke kunnet gaa med til at give Landbrugs-skolerne en særlig begunstiget og sikker Stilling og derimod lade Folkehøjskolerne fremdeles staa i det uvisse paa Finansloven. Men naar der altsaa ikke tidligere har været Enighed om disse Ting, kan man ikke gaa ud der fra som fra et Resultat, der er givet, og der fra regne ud, hvor stort et Fremstridt der nu gøres. Heller ikke kan man gaa ud fra 155,000 Kr. til Folkehøjskolerne, thi det er ikke det nuværende Tilbud; Tilbudet har som bekendt i det sidste Aar været 140,000 Kr. Endelig kan den Fremgang af 25,000 Kr., som det ærede Medlem kom til, ikke regnes for Folkehøjskolerne alene. Folkehøjskolerne og Landbrugs-skolerne staa jo sammen, have staaet sammen og have været fælles om det Tilbud, der er givet, og ville være fælles om det Tilbud, der vil blive givet i Fremtiden. Forholdet er altsaa i Virkeligheden, naar man skal regne rigtigt, at der for Døblifiket gives 140,000 Kr. til Folkehøjskolerne og Landbrugs-skolerne og deres Elever, og efter det Forslag, der foreligger, vil der blive givet 300,000 Kr. til de samme Skoler og deres Elever; det er Regnestykket. — Det ærede